

ĐỀ TÀI 1 (Năm I): **VAI TRÒ CỦA CẦU NGUYỆN TRONG ĐỜI SỐNG DUY TU**

I. Cầu nguyện là gì ?

Sách Giáo lý Hội thánh Công giáo đã trưng dẫn vài công thức thời danh:

- “Cầu nguyện là sự vươn lên của trái tim, là cái liếc nhìn hướng lên trời, là tiếng thốt tri ân và yêu mến giữa con thử thách cũng như lúc hân hoan” (thánh Têrêsa Hải Đông, số 2559).
- “Cầu nguyện là nâng tâm hồn lên Chúa hoặc cầu xin Chúa ban những ơn thích đáng” (thánh Gioan Damascô, số 2559).
- “Cầu nguyện là sự gặp gỡ giữa con khát của Thiên Chúa và của con người. Thiên Chúa khát mong chúng ta khao khát Ngài” (thánh Augustinô, số 2560).
- “Cầu nguyện của người Kitô hữu là một tương quan giao ước với Thiên Chúa trong Đức Kitô. Nó vừa là hoạt động của Thiên Chúa vừa là hoạt động của con người, nó phát xuất từ Thánh linh và từ chúng ta. Nó hoàn toàn hướng về Chúa Cha, nhờ hiệp nhất với ý chí nhân trần của Con Thiên Chúa làm người” (số 2564).
- “Sống đời cầu nguyện là luôn hiện diện trước tôn nhan Thiên Chúa chí thánh và hiệp thông với Ngài” (số 2565)....

II. Tại sao phải cầu nguyện ?

Lúc bắt tay vào việc làm chúng ta mới cảm thấy sự cần thiết của việc cầu nguyện. Bởi vì, lúc đó chúng ta cảm thấy giới hạn của mình, cho nên cầu xin Chúa ban giúp sức: *“không có Thầy, chúng con không làm được gì”* (Ga 15,5).

Tất cả các bậc thầy về đường tâm linh cho chúng ta thấy cốt yếu của đời sống tâm linh là sự kết hiệp với Thiên Chúa bằng cầu nguyện. Thánh Gioan Climacô ca ngợi sự cầu nguyện như thế này: *“Cầu nguyện là cứu độ thế gian, là bình an với Chúa, là sự tha thứ tội lỗi, là thành lũy chống lại cơn cám dỗ, là sự hoà giải các cuộc tranh giành, là công tác duy nhất của các thiên thần, là lương thực cho các linh hồn, là niềm vui mai hậu, là hoạt động kéo dài đến mãi mãi”*.

Chính Chúa Giêsu thúc giục cầu nguyện, chẳng hạn như: *“Các con hãy cầu nguyện để khỏi sa chước cám dỗ”*, *“hãy tỉnh thức và cầu nguyện”*... Tuy nhiên, một lời khuyên đã gây ra nhiều băn khoăn cho các thế hệ đầu tiên đời đan tu là: *“Hãy cầu nguyện liên li”* (Lc 18,1), *“Hãy cầu nguyện không ngừng”* (1Tx 5,17). Làm sao thực hiện được?

Tại Constantinopolis, các đan sĩ nghĩ ra một kế. Cộng đoàn chia thành ba nhóm, thay phiên nhau (mỗi phiên 8 giờ): một nhóm cầu nguyện, đang khi hai nhóm kia lao động và ngủ nghỉ, nhờ vậy lúc nào cũng có người túc trực cầu nguyện ở nhà thờ.

Về sau, thánh Augustinô, đã phân biệt hai ý nghĩa của việc cầu nguyện: *tâm tình cầu nguyện và tác động cầu nguyện*. Tâm tình cầu nguyện hệ tại lòng ước ao kết hiệp với Chúa. Xét về mặt này, thì ta có thể cầu nguyện liên li, kể cả khi ăn uống ngủ nghỉ. Tác động cầu nguyện được hiểu là khoảnh khắc dành ra để cầu nguyện. Dưới khía cạnh này ta không thể nào cầu nguyện liên li được, bởi vì còn nhiều bổn phận khác phải thi hành.

III. Cầu nguyện như thế nào ?

Các sách giáo lý cổ truyền nói đến bốn mục tiêu cầu nguyện: *thờ lạy, tạ ơn, thống hối, xin ơn*. Linh mục Origène chú giải như sau: **cầu xin** là xin những gì cần thiết; **khấn nguyện** là chúc tụng ngỏ hầu nhận lãnh những ân huệ trọng đại hơn; **nài van** là ngỏ lời với Chúa với niềm tín thác; **tạ ơn** là bày tỏ lòng biết ơn vì những gì mà Chúa đã ban (De oratione, cap.14).

Dựa theo các bản văn Tân ước, có thể phân loại thành nhiều mục tiêu khác: *Chúc tụng và thờ lạy* (số 2626-2628), *cầu xin* (số 2629-2633), *chuyển cầu* (số 2634-2636), *tạ ơn* (số 2637-2638), *ngợi khen* (số 2639-2643).

1. Thờ lạy

Đây là tâm tình tự nhiên của con người, một thụ tạo, khi đến gần Thiên Chúa: Ngài là tất cả, chúng ta là

hư vô (Hc 42,29). Tâm tình thờ lạy thường được diễn tả qua các cử chỉ cúi mình phủ phục, theo lời mời gọi của thánh vịnh 94 mở đầu Giờ kinh Phụng vụ mỗi ngày: *“Hãy vào đây ta cúi mình phủ phục, quỳ trước tôn nhan Chúa là Đấng dựng nên ta”*.

2. Tạ ơn

Mặc dù thực chất của chúng ta là hư vô, nhưng Thiên Chúa đã ban cho ta được hiện hữu cùng với biết bao hồng ân khác; vì thế nảy lên trong ta lòng biết ơn, ca ngợi. *“Hãy tạ ơn Chúa vì Chúa nhân từ, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương”*. Lời tạ ơn hoàn hảo nhất của Kitô giáo là Kinh nguyện Tạ ơn (prex eucharistica : kinh nguyện Thánh thể), bởi vì Hội thánh kết hợp với Đức Kitô Thượng tế để dâng lên Chúa Cha hy lễ đẹp lòng Ngài nhất, đó là chính Đức Kitô, món quà mà Cha đã ban cho nhân loại.

3. Thống hối

Chúng ta đã lãnh nhận biết bao ơn huệ của Chúa, nhưng chúng ta cũng xúc phạm đến Ngài do tội lỗi của mình. Vì thế chúng ta xin Chúa tha thứ. Lời thống hối cũng là lời tuyên xưng rằng Thiên Chúa là Đấng Cực thánh, là Cha giàu lòng khoan nhân: Ngài chẳng ưa thích trừng phạt con người nhưng muốn cho nó cải hoán để được sống (Ed 18,23).

4. Cầu xin

Phải nhìn nhận rằng sự cầu xin là một tâm tình hết sức tự nhiên của một thụ tạo trước Thiên Chúa, ta chẳng có gì hết. Vì thế, ta chỉ biết trông chờ vào tình thương của Chúa thôi.

4.1. Đối tượng cầu xin

4.1.1. Những nhu cầu vật chất

Chúa Giêsu đã dạy chúng ta hãy tín thác trình bày những nhu cầu cuộc sống hằng ngày lên Thiên Chúa là cha. Tuy nhiên, khi cầu xin những điều đó, chúng ta cũng cần tin tưởng phó thác nơi Cha quan phòng, vì Ngài sẽ trù liệu ban cho ta vào lúc cần thiết.

4.1.2. Nhu cầu tinh thần

Dĩ nhiên đây là điều mà các nhà tu đức khuyến khích chúng ta hãy lưu ý hơn cả. Chẳng hạn như ông Evagriô khuyên: *“Bạn hãy xin Chúa thanh luyện khỏi đam mê, giải thoát khỏi cơn cám dỗ, khỏi bị Chúa bỏ rơi”*. Các nhà đan tu bên Đông phương kê ra ba đối tượng chính: *“xin cho được biết Chúa, xin cho được tuân theo ý Chúa, xin tha thứ các tội lỗi”*.

4.1.3. Cầu cho tha nhân

Chính Chúa Giêsu dạy chúng ta trong Kinh Lạy Cha (‘chúng con’ bao gồm tất cả mọi người) và Ngài cũng dạy chúng ta hãy cầu nguyện cho những kẻ bách hại mình (Mt 5,44).

Mặt khác, cầu nguyện là kết hợp với Chúa Kitô. Phàm ai gắn bó với Chúa Kitô thì cũng liên kết với hết mọi người mà Ngài yêu thương cứu chuộc. Noi gương Đức Giêsu trên thập giá cầu nguyện cho kẻ bách hại mình.

IV. Sự cần thiết của việc cầu nguyện trong cuộc sống của một ứng sinh.

Ứng sinh cần cầu nguyện vì :

1. Ứng sinh cần tìm ý Chúa.
2. Có quá nhiều cám dỗ trong xã hội hôm nay. Thánh Têrêxa Avila nói: “Bỏ cầu nguyện không gì khác

hơn là nhào xuống hỏa ngục mà không cần phải có ma quỷ xô xuống” (Tiểu sử tự thuật của Thánh nữ Tê-rê-xa, trang 156).

3. Trở thành linh mục là trở thành bậc thầy của việc cầu nguyện, như Tông huấn *Patores Dabo Vobis* viết: *“Linh mục phải là ‘nhà giáo dục về cầu nguyện’. Thế nhưng linh mục sẽ chỉ có thể đào tạo người khác theo trường học của Đức Giêsu cầu nguyện nếu chính linh mục đã được đào tạo và còn tiếp tục tự đào luyện theo trường học ấy”* (số 47).

Thảo luận:

1. Ngoài những định nghĩa trên, theo bạn thì “cầu nguyện” là gì?
2. Bạn có suy nghĩ gì khi Chúa dạy phải cầu nguyện cho những kẻ bách hại mình?
3. Tại sao linh mục phải trở thành bậc thầy của việc cầu nguyện? Là một ứng sinh linh mục bạn đã, đang và sẽ tập luyện như thế nào về việc cầu nguyện?